RIE A LUI HAPLEA

Povestire
în versuri de
MOȘ NAE

la Viena

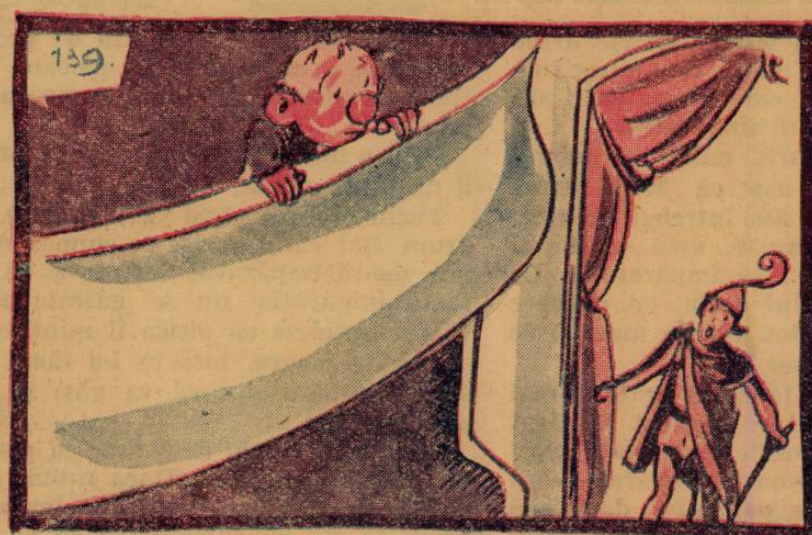

Ah, Herr Haplea, te trezește,
Nicht dormir, *că e rușine!"*
După multă casnă, trudă,
M'am trezit și eu, în fine.

„Văd cucoana-i supărată,
Eu i-am zis atunci nemțește :
„Ich dormir, deci noapte bună".
Și am șters-o englezește.

„Dar încolo, la Viena,
Zău, petrec chiar minunat.
Ce drăguți sunt Vienezii !
Peste tot ei m'au plimbat.

„Uneori își dau în petec,
Văd c'au lucruri cam pe dos,
Vrei să scuipi, de pildă, 'n stradă,
Ei îți spun că nu-i frumos.

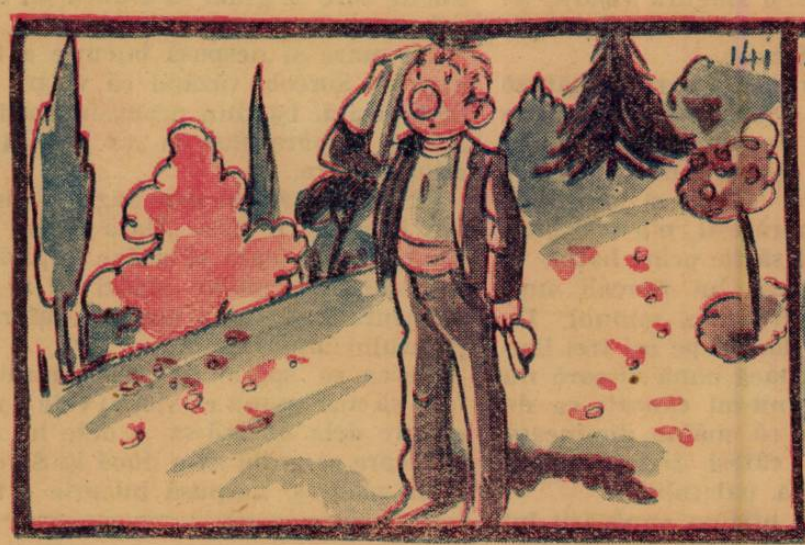

„Să scuipăm ci-că 'n batistă,
Păi, la noi pe la Hăpleşti,
Ca să-şi şteargă lumea nasul,
O batistă nu găseşti.

„Ieri am fost la o grădină,
E la margine, pe-afară,
O grădină mai frumoasă
N'am văzut la noi în Țară.

„Mă descalț, îmi scot și haina,
Vreau pe jos să mă lungesc,
Pe verdeață și la umbră,
Dar îndat' mă pomenesc

„Cu-un sergent cât o prăjină :
„E verboten, e oprit !"
Și mă ia de braț, mă scoală, —
Am plecat eu necăjit.

„Dar la „Operă" aseară
M'am făcut cam de rușine,
Când cânta o aritistă,
Nu știu cum, odată-mi vine

„Un căscat, așa, ca omul,
Mai de somn, de plictiseală,
Căci la Operă, Moș Nae,
Zău, că nu e vr'o scofală.

„Țipă, cântă și iar țipă
Și se strâmbă, se pocesc,
Ba că râd, ba că se 'ncruntă,
Dar nimica nu vorbesc.

„Când cânta deci aritista,
Eu odată am căscat,
Insă tare, cum e felu-mi,
Toată sala-a răsunat".

(Va urma)